

#erőszak #Mikulás
#iskola
#mesétlenség
#fenyítés
#aranyszál
#szimbolika

Liget

A SZÉKELYHON-NAPILAPOK HETENTE MEGJELENŐ ÉLETMÓD-MELLÉKLETE
2018. DECEMBER 7., PÉNTEK • I. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM • 4 OLDAL

Az ikonfestészet technikájához nyúlt vissza Mara Zsuzsanna, akinek keze nyomán tulipánok szökkenek szárba, életfák nőnek ki, világok köttetnek össze az üveglapokon. A négygyerekes édesanya restaurátorként dolgozik, de a munka és gyereknevelés mellett fontos számára időt szakítani az alkotásra is. Mi is megcsodáltuk üvegre festett képeit.

Örökkévalóság üvegfestményeken

Még egyetemista korában ismerte meg az üvegikon-festészettechnikáját Zsuzsa, majd néhány évről rá alkalmazni is kezdte. „Festményeim hasonlóképpen készülnek, mint ahogyan régen festették az üvegikonokat. Gyakorlatilag ez egy fordított technika, az üveg hátlapjára készül, ez adja a mélységét a színeknek, és egyben védős szerepe is van, mert nem lehet letörölni a festéket róla. Nagyon sokat inspirálódom a népművészetből, de nem csak onnan. Sok művész munkájával is találkoztam, amelyek nagy hatással voltak rám, és így alakult ki egy egyéni stílus, képi világ, mondanivaló” – avat be.

Pontosan meg kell tervezni

A képek elkészítésekor először megtervezi, majd átmásolja az üvegre a rajtot. Ehhez fekete tusintát használ. Ezt követően lelakkozza, hogy a vizes alapú festékek ne mossák le a tust, majd jöhet a színezés. Egyszerű színeket használ, ezzel is az ikonfestészethez nyúl vissza. „Pigmenteket használok, az utóbbi időben temperát. Kötőanyagként pedig tojásfehérjét, ez gyakorlatilag tojássárgája összekeverve vízzel bizonyos arányban. Ez köti meg a pigmentet, és ez is ad egyfajta mélységet a színeknek, különben a tempera kifakul. Következik a rajz kiszínezése, ami abban különbözik egy egyszerű kifestéstől, hogy úgy mondva fordítottan kell gondolkodni. Mindent, ami úgy tűnik, hogy legutoljára festettem, azt kell először felvigyem, mint a kis apró

minták, pöttyök, fények. Elég nehéz, mert több alkalommal éreztem azt, hogy még végeztem volna egy kis utólagos simítást, mert úgy lett volna igazán jó, de már nem lehetett. Éppen ezért nagyon pontosan meg kell tervezni a kifestést is” – magyarázza a munka különböző szakaszait Zsuzsa.

A fantázia vezeti a kezét

Mint mondja, gyakran hagyatkozik az ösztöneire, számít, hogy éppen milyen hangulatában van, amikor nekifog az alkotásnak, eszerint alakulnak a színek, a formák. Vagy éppen az határozza meg a készülő munkát, hogy kinek készíti az adott képet. Általában van egy kiindulópont, egy forma vagy egy szimbólum, és aztán a többi jön magától, a fantázia vezeti a kezét. „Volt idő, hogy nagyon elmerültem a népi motívumok tanulmányozásában, a fafaragástól kezdve a hímzett párnákon át a növényi motívumokig, és ezek már élnek bennem. Restaurátorként mindig érdekelték a fakazettás mennyezetek és ezek motívumvilága. Volt, hogy beültettem egy adott mintát az én mintáim közé, és már annyira megszoktam, továbbgondoltam, hogy azt is elfelejtettem, hogy honnan ered. A formák, virágok, fák, melyeket festek sokfélék, és mindennek szimbolikája van” – mutat rá.

Harmónia a képeken

Zsuzsa képein megjelenik a női és férfimotívum, a termékenység motívuma, a természethez való közelség igénye, ugyanakkor a színek is jelentést hordoznak. A festményeinek aranyozott hátteret ad, melyhez aranyfüstlemezt használ. „Ez az örökkévalóságot szimbolizálja. Nagyon leegyszerűsítve minden képem az életről, a fizikai világunk és a túlvilág közötti kapcsolatról, az ember és a természet, férfi és nő kapcsolatáról szól, a harmóniáról, vagy annak az igényéről.”

A csíkszeredai nő az első gyereke születése után, 2010-ben kezdett el üvegre festett képeket készíteni, és eleinte csak ajándékba. Ezekről a munkákról is megőrzött egy-egy fotót, illetve a tervrajzokat. Előfordul az is, hogy nagyon a szívéhez nő egy-egy darab, de mivel nagyon szeret ajándékozni, nem tartja meg magának. „Mindig arra gondolok, hogy utána tudok magamnak is készíteni, ha akarok, de két egyformát soha nem szoktam, és nem is szeretek. Még

Zsuzsa a festményeinek aranyozott hátteret ad, melyhez aranyfüstlemezt használ

FOTÓK: VERES NÁNDOR

úgy sem, hogy más színekkel csinálom meg. Vannak hasonlóak, például az életfák, amelyeket festek, de mégis mind különbözőek. Egyetlenegyszer volt egy olyan eset, hogy egy kiállítási darabom nagyon kedves volt a számomra, és a férjem azt tanácsolta, hogy tegyek rá magas árat, így biztos nem veszik meg. És az volt az első, amit megvettek” – meséli kacagva.

Képeit már több városban is megcsodálhatta a közönség, volt már Budapesten és Jeruzsálemben is kiállítani. „Ezt hobbi szinten csinálom, mert nincs sok időm. Akkor szoktam nekifogni, amikor úgy érzem, hogy még a munkám sem tölt fel, és alkotnom kell. Vannak időszakok, amikor ömlenek ki belőlem az ötletek, és akkor csak rajzolgatok, de nem

festem meg a képeket. Aztán amikor már egy mappa tele van rajzzal, akkor előveszem, és gyorsan megrajzolom az üvegekre.”

Hozzáteszi, amíg gyereknevelési szabadságon volt, több ideje volt ezzel foglalkozni, akkoriban még éjszaka is festett, de most a munka és a népes család mellett inkább délután van ideje alkotni. „Vannak periódusok, amikor nagyon igénylem ezt a fajta foglalkozást, és bármit megteszek azért, hogy erre időt teremtsék. Leszervezem azt, hogy a gyerekek legyenek a nagyszülőknél, vagy a férjemmel menjenek el valahová, és akkor nem takarítok, hanem leülök és festek.”

PÉTER BEÁTA

